

Lublin, dn. 29.06.2020 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

za pośrednictwem:

Prokuratora Krajowego
ul. Postępu 3, 02-676 Warszawa

skarżący:

Stowarzyszenie Prawo na Drodze, KRS,
ul. Czeremchowa 18/91, 20-807 Lublin,
reprezentowane przez: Prezesa Zarządu – Artura
Mezglewskiego.

organ:

Prokurator Krajowy

SKARGA NA BEZCZYNNOŚĆ

Działając w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia Prawo na Drodze z siedzibą w Lublinie, na podstawie art. 50 § 1 p.p.s.a., wnoszę skargę na bezczynność Prokuratora Krajowego w zakresie rozpoznania pkt 1 wniosku z dnia 21 grudnia 2019 r. o udostępnienie informacji publicznej.

organowi zarzucam naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2019.1429 – dalej zwaną „ustawą”), poprzez uznanie że żądana w pkt 1 informacja nie stanowi informacji publicznej,
- 2) Przepisów prawa materialnego art. 13 ust. 1 ustawy, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

wnoszę o:

- 1) zobowiązanie Prokuratora Krajowego do dokonania czynności lub wydania aktu zgodnie z pkt 1 wniosku,
- 2) zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przypisanych.

UZASADNIENIE

I. Stan faktyczny:

Stowarzyszenie Prawo na Drodze reprezentowane przez Prezesa Zarządu – Artura Megzlewskiego w dniu 21 grudnia 2019 r. wystąpiło do Prokuratora Krajowego z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, gdzie w pkt 1 domagało się wskazania imienia i nazwiska prokuratora Prokuratury Krajowej, który rozpatrzył wniosek stowarzyszenia z dnia 20 października 2019 r., nr 174/19 o podjęcie prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego oraz podjął decyzję o przekazaniu go do Prokuratury Okręgowej w Lublinie (jeśli w procesie decyzyjnym brało udział więcej osób, poproszono o wskazanie imion i nazwisk tych osób).

Organ pismem z dnia 7 stycznia 2020 r. stwierdził, że wnioskowana informacja nie stanowi informacji publicznej, bowiem treść złożonego wniosku wskazuje, iż uzyskana informacja ma posłużyć do załatwienia indywidualnej sprawy podmiotu składającego wniosek.

II. Bezczywność organu

Skarżący nie podziela stanowiska organu przejawiającego się w tym, że złożony wniosek został złożony w sprawie indywidualnej, a więc nie dotyczącej sprawy publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Należy wskazać, że Stowarzyszenie Prawo na Drodze, ani żaden jego członek nie było stroną, a ani w żaden inny sposób nie było związane z postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Kraśniku po sygn. akt 2 Ds.684.2019.D. Prezes Stowarzyszenia Prawo na Drodze złożyło wniosek podjęcie prawomocnie zakończonego postępowania, jako inna osoba bezpośrednio zainteresowana sprawą, stosownie do art. 9 § 2 k.p.k. A zatem stowarzyszenie występowało w interesie społecznym i nie prywatnym, jak to błędnie przyjął organ. Przyjęcie stanowiska organu, iż w zasadzie każde zainteresowanie sprawą oznaczałoby występowanie w interesie prywatnym sprawiłoby, że prawo do informacji publicznej byłoby prawem iluzorycznym i nieproporcjonalnym, a zatem sprzecznym z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Należy również wskazać, że stowarzyszenie nie wystąpiło o dokumenty czy informacje z konkretnego postępowania przygotowawczego, a o informacje dotyczące osób wykonujących funkcje publiczne w prokuraturze, bowiem w pkt 1 wniosku o udostępnienie informacji publicznej zwrócono się o wskazanie imienia i nazwiska Prokuratora Prokuratury Krajowej, Krajowej, który rozpatrzył wniosek stowarzyszenia o podjęcie umorzonego postępowania oraz

podjął decyzję o przekazaniu go do Prokuratury Okręgowej w Lublinie (jeśli w procesie decyzyjnym brało udział więcej osób, stowarzyszenie poprosiło o wskazanie imion i nazwisk tych osób).

Nie ulega wątpliwości, że wnioskowana w pkt 1 wniosku informacja stanowi informację publiczną. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy określa, iż udostępnieniu podlega informacja publiczna o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, w tym o organach i osobach sprawujących w nich funkcje i kompetencje. Dlatego też informacja o imieniu i nazwisku osoby pełniącej funkcję publiczną stanowi informacją publiczną (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SAB/Gd 48/17). Ponadto informacją podlegającą udostępnieniu jest informacja o zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, w tym o sposobach przyjmowania i załatwiania spraw, a także stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania i rozstrzygnięcia (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d i e ustawy).

Oceniając bezczynność organu bezspornym faktem jest, iż organ wnioskowaną informację w pkt 1 nie udostępnił stwierdzając, że nie dotyczy informacji publicznej – organ w takiej sytuacji zobowiązany był do wydania decyzji (art. 16 ust. 1 ustawy) *„Bezczynność zaistnieje zarówno wtedy, gdy nie zostanie dotrzymany termin załatwienia sprawy, jak i w razie odmowy podjęcia określonego działania, mimo istnienia w tym względzie ustawowego obowiązku, choćby podmiot mylnie sądził, że zachodzą okoliczności, które uwalniają go od obowiązku prowadzenia postępowania w konkretnej sprawie i zakończenia go wydaniem decyzji administracyjnej lub innego aktu czy czynności”* (por. wyrok NSA z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt I OSK 675/15). Natomiast w innej sprawie NSA stwierdził, że *„organ (podmiot) zobowiązany do udzielenia informacji publicznej, który jej nie udziela, ani nie wydaje decyzji w tej materii, nawet jeśli czyni to w przekonaniu, że żądana informacja nie ma charakteru informacji publicznej lub wprawdzie ma taki charakter, ale jest ona udostępniana na podstawie przepisów innych ustaw, określonych w art. 1 ust. 2 ustawy i w związku z tym informuje o tym wnioskodawcę - pozostaje w bezczynności”* (por. wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt I OSK 3279/14).

W tych okolicznościach skarga jest konieczna i uzasadniona

Załączniki:

- Statut SPnD,
- Odpis KRS,
- Wniosek SPnD o podjęcie prawomocnie umorzonego postępowania.